

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica Judica. II. Sermo LV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dominica Iudica

credibilia ppter tres rōnes pdictas. Tum qz in eoviguit prudētia. cū cēt sapia dei patris. Tū qz in eo fuit virus. qz oīa bene fecit. Mar. viii. Tū qz in eo fuit benivolentia ad nos. qz dilexit nos et lauit nos a peccatis n̄is i sanguine suo Apoc. i. Et iō p̄ signāter dicit. Testimonia tuadne credibilia facta sunt nimis. Lū igit̄ null⁹ defec⁹ fuerit ex parte xp̄i qz sibi credi oportuit. necesse est vt total⁹ defec⁹ fuerit ex parte indeorū qz sibi credere nolebant. Et iō p̄ xpm recte tanqz inexcusabiles arguunt in yb̄is p̄positis. Quare vos nō creditis mihi. q. d. ex sola malitia h̄i in vob⁹ pcedit. qz credere n̄i vultis. Et circa h̄ scientiū qz tria reddūt hoies inexcusabiles et pena dignos ondūt. s. magnitudo scie in peccate. s. lūtudo culpe i iudicante. et ineptitudo cause i allegate. Primum igit̄ qd reddit hoiez inexcusabile ē magnitudo scie in peccate. Quanto enī hōbz clariorē noriā de deo. tanto magis peccat ceteris parib⁹. Et iō de phis dicit Aplus Rōm. i. qz inuincibilis dei eis p̄ creaturas i notuerūt. et tñ euauuerūt in cogitationib⁹ suis. et obscurūt est insipies eoz eoz intrantūt ut idola colerēt. S̄l̄r dicit saluator de iudeis Joh. xx. Si nō venissem et locut⁹ eis nō fuissem. p̄ctim nō br̄c̄t. Hūc aut̄ excusatione nō h̄bit de p̄cto suo. Quia ḡnor⁹ erat in iudea deo. merito debuit agnosci et filius ei⁹. Sicut ip̄e dicit. Si nō facio opera p̄tis mei. nolite credere q. d. exp̄ssam sili- tudinē p̄tis in opib⁹ gero. et iō nihil ē qz vos excusari possit qz revos nō credis mihi. Pater ex his qz siliis est rō de malis xpianis. qz multā noriā de deo hōntes et cōtinuit de ipo audiētes peccat nibilomin⁹. acsi deum nunqz nouissent. et tanto qn⁹ qnro noriunt et clariunt. Unū Lu. xii. 8. Scru scies volūtate dñi sui vapulab̄ plagi mil̄. Sed qd reddit hoiem inexcusabile est s. lūtudo culpe in iudicāte. Qn̄ enī qz dephenditur in criminē et vult alios p̄co de punire. nullā p̄t excusationē p̄tendere. sicut fuerūt falsi iudices susanne Daū. xiiii. Ideo apls dicit Rōm. ii. Inexcusabilis o hō. in qz ei aliūm iudicas teipm̄ z dñens. Sicut iudei qui voluerūt xp̄m p̄dēnare et lapidare. vt d̄r in euāgeliō. soli digni erāt lapidatione nec exculari poterāt a morte. Et qz enī p̄ blasphemā quā putabāt in xp̄o eo qz sibi honorez dñinū ascribebat veraciter voluerūt euz

lapidare. multo magis ip̄i iuste lapidandi erant qz xp̄m dei filiū esse negātes. deū p̄tre blasphemabāt. et multa falsa ei ascribebānt. Tertio reddit inexcusabile hoiez in epitudo cause in allegāre. Qn̄ enī cā qz allegāt in manifesto nullā ē vel p̄ficta qz mendaciu. nō est excusatio sed aggrauatio ad p̄cedens delictū. Sicut p̄t de iūnitatis ad cenā Lu. xiiii. Qui qz fictas excusatiōes al legabāt. reiecti sunt et alij loco eoz iūnūtati Tales fuerūt iudei qz allegabāt. etra xp̄m falsas allegationes. d. cū bre demoniū nō dū h̄b̄ qz nōqz iānos et abraam vidisse. ec sic de alij. H̄ri aut̄ xpianū alit̄ se excusant. sed tñ inexcusabiles sunt apud deū. Nā qz dā se excusant p̄ lasciuā societatē. d. Hala societas me induxit ad peccandū. s. mala excusatio qz concedit p̄ctim et alios accular. Lōtra qz Henecardic. Obmitte excusatio nē ne peccat iniūt. Et Hiero. dīc. Multitudo peccatiū impunitatiē nō facit crimi niū. Alij se excusant p̄ divinā voluntatē. qz aliqz dicūt deū p̄scinisse eos p̄ctores. telle cos tales esse. et sic excusant p̄ stellariorē et p̄ta et influxus stellarū. sed certe falsa ē excusatio. qz deus nō ē auctor malū. et iā qz vir sapiens dñabit alistris. vt dīc. Ptolomeus. Alij se excusant p̄ carnalē fragilitatē. d. se nō posse a talib⁹ abstinere cū habeat talem cōplexiōnē. Lōtra qz Hiero. in explanatiōne fidei. et allegat m̄gr. qz. s̄nūtaz. dist. xxxv. Execram⁹ in qz eoz blasphemā qui dicūt impossibile a deo p̄ceptu. nec oia mādata a singul⁹ sed ab oib⁹ in coi posse fvari. Alij se excusant p̄ finalē utilitatē. sicut illi qz auferunt alij bona vt inde faciat elemosinas. rita vestiunt vñū et spoliāt decc̄. Nos igit̄ dūmitam⁹ excusatiōes in pctis. et simpliciter n̄ras culpas p̄fitemur vt grām inueniam⁹ et glām p̄sequam⁹. Ad quā.

Dominica II. Sermo LV.

Quia dei audit Joh. viii. Sicut dicit Aug. in lib. de benedictiōib⁹ esau et iacob. Simul pluie dñs sup segetes et spinas. Sed segeti pluie ad horreū. spinis ad ignē. et tñ rna est pluuiā. Hic dñbuz dei omnes cōpluit. videat quisqz quale radicē habeat. videat quisqz qz trahit pluuiā bonam. Si eam trahat vt generet spinas. nunqz iō pluuiā dei accusanda. Anteqz veniat ad

radicem dulcis est plumbilla. dulce est yerbū dei donec veniat ad cor malū. Vecille. Vult dicere Aug. Q̄ verbū dei variat̄ s̄m varietate auditor̄. Undō si innenit̄ cor bonū fructificat̄ in eo. si malū, nūbil facit. Quia ḡ iudei erāt̄ pessimi cordis. eo q̄ dia bolū imitabant̄ in suis opib⁹. et ideo verbū xp̄i in eis fructificare nō potuit. Ap̄l̄ vero erant optimi cordis ideo q̄ xp̄m in omib⁹ imitabant̄. et ideo multū fructū in eis et per eos in alijs fecit verbū dei. Hanc ḡ differentiā auditor̄ designāt̄ t̄p̄s h̄ sit. Q̄ qui ex deo est v̄ba dei audi⁹ p̄terea vos nō auditis q̄ ex deo non estis. In q̄b⁹ v̄bis tria tangunt̄. Primo doctrine et p̄dicatio salutaris cōmendatio et dignitas excellētia in eo q̄ d̄r. verbū dei. Sc̄do notat̄ verbi dei uirtutis et efficacia. cū d̄r. qui ex deo est. Tertio notatur auditorum diuersitas et differentia. cum dicitur. Audir. ¶ A

Dixi primo q̄ in yb̄is p̄missis tangit̄ doctrine et p̄dicatio xp̄i cōmēdatio et singulari dignitatis excellētia. in eo q̄ d̄r. verbū dei. Lerte nō p̄t ex cogitari maior dignitas p̄dicatio et sermonis xp̄i q̄ v̄ sit v̄buz dei. Hā si p̄ magno appendun̄ v̄ba p̄ncipis. et p̄ maiori regis. et p̄ magno impator̄ vel pape. Quāto incōparabilit̄ plus appendēda et ponderāda. dignificanda et extollēda sunt verba dei. q̄ nō est vt hō vt mentiaſ. aut vt filius bois vt mūteſ. Num. xiiij. Si ḡ q̄s dedignat̄ iussa p̄ncipis regis vel impator̄ seu etiā pape. q̄ q̄m est hō errare p̄t. certe nō p̄t dedignari v̄ba dei q̄ errare nō p̄t. Hā ip̄e iust⁹ est et rectū iudicium eius. et ip̄e p̄cedunt de labib⁹ ei⁹ nō faciet irrita. vt d̄r. in Ps. Pro q̄ sciendū q̄ p̄dicatio doctrine euangelice seu v̄bi dei cōmendat̄ a trīpliciā valde dignissima. Est enī p̄dicatio nra v̄bū nō q̄ lecuq; sed v̄bū veritas purissime. Sc̄do q̄ est v̄bū v̄te delectabilissime et immortallissime. Tertio q̄ est v̄bū dei q̄ e au- toritatis potētissime. De p̄mo p̄t dignitas v̄bi diuini et eo q̄ est v̄bū veritas purissime. xp̄s nāq; dicit de se Job. xiiij. Ego sum via veritas et vita. Si ḡ xp̄s est v̄tas. quō nō v̄bū suū. cū et rero nō p̄cedat nisi ver. vt dicit ph̄s. q̄ prior. Un. Job. xiiij. d̄r. Sermo tu⁹ v̄tas est. Dicit aut̄ v̄bū dei v̄bū veritas mult̄ rōnib⁹. Primo q̄ a veritate originaliter originat̄. Originat̄ enī a so-

lo xp̄o q̄ est v̄tas. Un. Colof. i. d̄c. Ap̄l. Audit̄is in v̄bo veritas euāgelii. t̄p̄i q̄ est v̄tas. vt exponit ibidez Horra. Sc̄do v̄bū veritas materialis Act. xviij. Veritatis et sobrietas v̄ba loquo. Tertio q̄ in veritate formalis. Lox. ii. Sicuti veritate oia locuti sunt. Quarto q̄ p̄terreitate finaliter Joh. xxiij. Ego in h̄ nat⁹ s̄z. vt testimoniu⁹ ph̄ibeā veritati. Et aut̄ v̄bū p̄dicatoriōis verbū veritas nō cum multis veritatis pm̄ixte sed purissime. Un. in p̄s. xij. d̄r. Eloquia dñi cloda casta. argēt̄ igne examinatum. Ecce puritas. Sed q̄igne examinatum. certe igne sc̄tisp̄s. Undō in v̄bo dei nulla ē rubigo duplicitatis vel fulsatis. sed ē sicut vas purissimum a rubigine purgatū. Ut d̄r. Prover. xxiij. Et q̄ ad h̄ ibide sequis. p̄batū terre. i. a terrenitate. vel purgacū a tra. q̄ nō p̄mitit terrā sed celum. h̄ nō facit doctrina Aristot̄l. socratis v̄platonis. q̄ nō n̄isi h̄ terra garrūt̄ morenārū. in terra repentū et coapantū. Necolū est p̄batū a tra. sed etiā purgacū septupli. id ē. p̄ septiformē grāz sp̄issā. De hac puritate d̄r. Ps. xvij. Lex dñi imaculata p̄tens alias. testimoniu⁹ dñi sidae sapiam p̄stans parvū. Iusticie dñi recet letitiant̄ corda. p̄ceptū dñi lucidū illumians oculos. Ecce itez puritas. et post paucā. Iudicia dñi vera iustificata in semetip̄a. i. incōm̄tabiliter v̄l nō egētia testimoniu⁹ alioi v̄ iusta esse. pb̄nt. fm. Inno. B nō facit verba alioi. q̄ indigēt̄ multis testimonio⁹ et p̄batiōib⁹. vt v̄era esse ondām. q̄d ē ecclia rū in v̄bo dei q̄d ex se vez est. ita v̄no indigēat. p̄batione. Sc̄do v̄bū dei cōmendat̄ ab eo q̄ est v̄bū v̄te delectabilissime et immortallissime. Un. oia alia v̄ba p̄ter iūm se q̄si mortua. q̄ nos ducūt̄ ad mortē nechabent̄ i se sp̄m v̄te seu viuificant̄ p̄ gratias. vt sunt v̄ba ph̄oz. et sapien̄ h̄ mūdi q̄r̄ la p̄ciēa stulticia ē apud deū. et q̄d deterr̄ et prudētia ē p̄oz mōrs ē. vt dicit. Lox. iii. Ro. viij. Hō sic aut̄ v̄bū dei. q̄d ē v̄bū v̄te. eo q̄ d̄ seruat illud. morte nō videbit̄ in eternū. vt d̄r. in euāgelio. Un. saluator̄ aut̄ Job. xiij. Uerba q̄ locut̄ sum v̄bū sp̄s et v̄ta sunt. ¶ B Dicit aut̄ v̄bū v̄te p̄ter plures rōnes. Prio q̄z b̄z in se q̄ndā v̄ta. bre. iiii. Vnius ē sermo de etiē efficaciōi cōparat̄ semī Lu. viij. Semē v̄bū dei. Se cundo d̄r. v̄bū v̄te q̄ indicat̄ v̄ta sicut in

Dominica Iudica

viam Joh. vi. Verba vte eterne habes. iō
 cōparat lumen. in Ps. Lucerna pedib
 meis vbum tuū. Tertio qz cōfert viram si
 cui panis. Deut. viii. z Bath. iiii. Non in
 solo pane vivit hō. ideo cōparat pani Eccī
 xv. Libauit illū panem vte etellect⁹. Quar
 to qz ducit ad vitā eternā. sicut fons qz du
 cit ad aliue sue originis Joh. i. ii. Fiet i eo
 fons qz viue salient⁹ in vitā eternā. ideo cō
 parat fonti Eccī. i. Fons sapie. Unū in cō
 paratione pbi dei oēs sc̄iētēs seclares sunt
 sicut putei z cisterne feridā aquā p̄tinētes.
 Juxta illud. Foderūt sibi cisternas dissipa
 ras qz p̄inere aquā nō p̄nt. Sed tū mī
 riū est qz multi carius bibūt aquā istā scien
 tie secularis qz verbī dei. sicut multi legiste.
 poete. sophiste z alij. qz arguit pphā dices.
 Quid rbi vis ut bibas in via egypti aqm
 turbidā. qz d. qz renō bibis potius clarā sci
 entia sacre scripture. de qz d. Isa. viii. Hau
 riens aquas in gaudio de fontib saluato
 ris. scz nō alteri. Et zacharie. Erit fons
 patens domui iuda. Notant̄ dicit patens
 qz nulli abscondit. vel qz patēter z nō ob
 scure sed lucide oībo loquit⁹. Unū alie scie re
 spectu vbi dei sunt qz aque furriue qz dul
 ciores apparent. vt d. Prover. ix. cū in sint
 interdū deteriores et impuriores. Tertia
 cōmēdatio vbi p̄dicatiōis est qz est vbu⁹
 dei. Bi alia cōmēdatio non esset sufficeret
 ista ad oēm dignitatē z excellētia. qz ver
 bū dei habitans in excelsis. Unū in Ps. xi.
 Eloquia dñi eloqua casta. Et in Ps. xxvii.
 Lex dñi. testimoniu⁹ dñi. p̄ceptu⁹ dñi. iusti
 cie dñi. z iudicia dñi. desiderabilia sup au
 rū z lapidē p̄ciosum multū. z dulcioza sup
 melt fauū. z sic merito p̄ferunt oībo deside
 rabilitib⁹ māndi. Hō est ḡ excusatio de nō au
 diendo vbo p̄dicatiōis. cū nō sit verbū ho
 minis sed dei. nec cuiuslibet dei sed dei de
 oīz z dñi dñoz. De qz in Ps. xii. De⁹ deo⁹
 locut⁹ est. C. Tria aut redditū dicti⁹
 alicui⁹ esse magne auctoritat⁹. scz potētia.
 sapia z bonitas. qz omnia in deo p̄currūt. et
 iō verbūsu⁹ est magne auctoritat⁹. z qz cō
 sequēs a nemī st̄mēdū. Primo in deo
 est summa potētia. Unū qz qd p̄cipit obedie
 dum ē. ne sequitur z cēptu⁹ vindicta z rebelle
 pena. Unū in Ps. lxxv d. In terribilis es
 z qz resistet tibi. extucira tua. q. d. Tu ter
 ribilis es futur⁹ iudex Eccī. xlii. Terribi
 lis dñs z magn⁹ vebemēter z mirabil⁹ po
 tentia ill⁹. Et qz resistet tibi. q. d. nullus
 qz tu es potentissim⁹. Job. ix. De⁹ cul⁹ ire
 nemo resistere pōt. z ibide. Quis restitut ei
 z pacē habuit. Vtē terribil⁹ dñs. nō solū
 paupib⁹ sed etiā regib⁹. Aufert enī sp̄m p̄n
 cipum subito qn vult. Unū dī in ps. pdicō
 Terribili apud reges terre. Innoc. expo
 nit qz eos in pītia regno expellit. z in futu
 ro rediget in carcerē inferni. Si ḡ tam po
 tentissim⁹ dñs est. ideo mercēdus ē z ver
 bis eius necessario est obediendū. Scōm
 qd facit dictū alicui⁹ autentici est magni
 tudo sapie. Unū Salomonī credit⁹ er vba
 eius valde ponderant⁹. qz sapiēs reputaba
 tur. Sed certe xps maior ē qz salomon. ve
 zr Bath. xii. Ecce plus qz salomon h. Il
 le enim habuit sapiam creatā z ab alio medi
 cata. Itē autē hz sapiaz increatā. de qz d.
 Ego ex ore a trūsum prodi⁹. h est enī vbu⁹
 qd deus p̄ de corde suo eructauit. nō fa
 cum nec creatū sed ab eterno genitū. Unū
 siqz indiget sapia postulet eā ab eo qz dat
 omīb⁹ afliuentē. Jaco. i. Norāter dīc dat.
 nō mendicat ab alijs sed dat alijs. In ipso
 nāqz sunt oēs thesauri sapie z scientie dei
 absconditi. Lof. ii. Ubi dīcī. Hōra. qz
 hoc d. p̄canto. qz in xpo ē omnis scia z sapi
 entia qdruplicet. scz p̄mo efficiēter Eccī.
 Fons sapie vbum dei in excelsis. Ab ipso
 enī est oīs sapia et scia. Scōm formalit⁹. qz
 el⁹ aīa omni sapia z scia informata est. Joh.
 xv. Nūc scim⁹ qz scia omnia. Tertio mate
 rialiter. qz sapia est de diuinis. z scia de hu
 manis. Ipse autē el⁹ yē⁹ dñs tverns hō.
 ideo dicit aplus. i. Lox. ii. P̄ibil indicau
 me scire inter vos nisi iesum xpm. Quartu⁹
 exemplarit. Ps. Omnia in sapia fecisti. Bi
 ḡ ita sapicē est xps qz nulla sapiavel scia si
 bi deest. certe merito vbum el⁹ est audiē
 dū. Tertiū qd reddit verbū alicui⁹ aurētū
 cū el⁹ affec⁹ beniuentie. Nullus autē hz
 erga nos maiore beniuentia z affecrum
 feruentiore p̄ter xpm. qz em̄ exarsit bonita
 te caritat⁹. sue erga nos qz p̄fuit aīam suā
 p nobis Joh. xv. Maiorē caritatez nemo
 hz nisi vt aīam suā ponat qz p̄amicis suis.
 z mortē. nō dico talē quale suonē p nobis.
 sed mortē vilissimā z turpissimā. qz mortē
 crucis Phil. ii. z Hap. ii. Morte turpissi
 ma p̄dennem⁹ eu. Merito igī tam bon⁹
 dñs tam sincer⁹ amic⁹ a nob est audiend⁹
 qnō p̄sulit nobis aliud qz qd n̄rē saluti vi
 73

det expedire. Unde ipse prophetam dicit. Ego deus tuus docens te virtutia.

Dixi secundo quod in verbis primis notat virtus dei virtutis et efficacia. cui dicitur. Qui ex deo est. Auditus. siquidem verbi dei inter cetera operas quod hoc sit ex deo per imitationem et per formitatem ad deum. eo quod verbum dei per amorem in corde transformat amantem in amatum. Unde hoc libens auditor virtus dei transformata in deum. ut iam portius dicatur deo ut non hoc tam. Juxta illud. Ps. Ego dixi deum est. et tempore habet expeditum Ioh. t. Quod dictum est ad eos ad quod sermo dei facitur est. Magna igitur efficacia virtus dei quod facit hominem esse ex deo. Unde i. Joh. iiiij. Qui in omnibus deum audit nos. quod non est ex deo non audit nos. Et potest enim ad hunc aliam rationem. nam cum deus sit spousus ut deus Ioh. iiiij. Non autem si sit spousus fumam aiam fum quam natum est per formari deo tanquam spousus spiritui. tamen ex hoc carnis quam militaris aduersus aiam. ut deus Gal. v. et cuius membrorum lex repugnat et contraria est legi mentis. ut deus Rom. vii. Tunc ergo si totus homo debet per formari deo fum se totum. oportet quod habet per aliud medium quod possit de carnali hoc fum corporis facere spousalem fum spiritum. ut sic totus homo esset spousalis et totus per formatus deo. Hoc autem non potest fieri nisi per verbum dei quod de carnali facit spousalem. Verbum enim dei est gladius qui amputat totam carnalitatem a spiritu anime. Unde Eph. vi. et Heb. iiiij. de gladiis spousis. Quia ut dicit Horatius ibidem. spiritus a carne diuidit. pringens ad divisionem anime et spousis. Nec est ergo efficacia virtus dei quod facit hominem esse ex deo per formitatem ad deum. Unde i. Joh. iiiij. deus. Qui seruat maledicta dei. in illo manet. et ipse in eo. Ut autem evidenter patet efficacia et multiplex virtutis virtus dei breviiter sciendus quod verbum dei facit. tamen fructus in vero auditore. Unde coparatur ligno vite quod affert. tamen fructus. ut deus Apocalypsis. penul. Quos fructus enuntiat Horatius super epistolas ad Colosianos. et aliisque etiam tangit Archidi. Guido de Baystio in rosario decreter. i. q. i. in ea interrogando. Prima ergo utilitas verbi dei est quod illuminat per cognitionem. Unde coparatur lumen in Ps. Lucerna pedibus meis verbum tuum. et lumens semitis meis. Secundo inflammar per dilectionem. Unde coparatur ignis Ecclesiastes. xviiiij. verbum ipsius quod facula. Ps. Ignitus eloquium tuum rebementer. et fumus tuus dilexit illum. Tercio copungit per tritionem. Unde coparatur mal-

leo. Nunc vero bona mea quod malleo per teres petras. Quartu liqfacit placram rupem. vocacionem. Unde coparatur statu. Ps. Emittit verbum suum et liqfaciet ea. flamus spiritus eius et fluent a quoque lacrimaz. Quinto reficit per saporem. unde coparatur panis. Deuteronomio. viii. Non in solo pane venit bonus sed in omni panis dei. Sexto pregit per virginitatem. unde coparatur gladio. Eph. vi. Gladium spiritus quod est verbum dei. Septimo fortificat per spei longanimitatem. Unde deus solacij. In Ps. Demor esto verbi tui seruo etio in quod mibi spem dedisti. Octavo confirmat per perseverantiam fontinam non enim de verbo virtutis. Heb. i. Potans omnia deo virtutis sue. Ps. Verbo omnes confirmati sunt. Non inuidat per culpe oblationem. viii. de verbo gratiae. Actu. xx. Contra vos deo per verbo gratiae eius. et Ioh. xii. Jam vos inuidi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. Decimo sanat per naturae lectionem. in reparationem. viii. de verbo salutis. Actu. xiiij. et in Ps. Dilexit eum sicut salvavit eos. Undecimo significat per gratiam verbi tum infusionem. propter quod de verbo infinita pacis Ecclesiastes. v. I. i. In maiestudine suscipitur inservit verbis quod potest salvare animos vestrum. Duodecimo vivificat per vita eterna collationem. viii. de verbo vita. Actu. x. Ioh. xi. Verba vita eterna habebis. Propter hos effectus et utilitates virtutum dei a nobis est diligenter audiendum.

Dixi tertio quod in deo tangit virtus dei auditor diversitas et differentia quod colligitur his verbis cui dicitur. Qui ex deo est bona dei auditor. quod multa tripliciter se habet ad verbum predictum. quod dicitur audire ut quod ex deo est. quod dicitur non audit deo non est. Circa quod sciendum quod dicitur non audit deo non verbum. Quidam audiunt sed non rememorant. Quidam rememorant sed non recordant. Quidam recordant nec capabilitate. Quidam autem recordant memoriter et capabilitate. De humis quod non audit per me legem meam. et isti non intendunt mibi et deo estis. Et quod graviter proponit quod non audit legem et dominum. Et io notaneo dicit propositus meus quod dicitur. Si non esset propositus meus non audire legem et dominum. Hunc autem propositus meus et opes parvae mee non curat audire vocem meam. Sed sicut asperges surda obturat aures tuas. Vnde

Dominica Iudica

etiam diceret mirum mihi est quod ipsi's meus cui multa bona specialiter feci. eo quod non feci taliter omni nati sicut huic et non audit me. cum tamen audit me post alienum? **Iurta illud Ps.** **Po**pulus quem non cognovit fuiuit mibi. in auditu auris obediens mibi. **Isti** quod nolunt audire sunt multiplices. Nam quod non audiunt ex simplicitate ut illi quod oino non intelligunt pati cantem. propter eum subtilitate et isti forte in multa parte excusari possunt. quod libenter audiunt si intelligerent. in quod casu totus defectus est in predicatione quod non vult condescendere capacitatibus auditorum. cum in eis turbis sub monte predictis canit **Path.** viii. significat turbis planiora et facilitiora esse predicanda. et non alia nec subtilia. Alii nolunt audire ex curiositate. ut docti sapientes seculares dicentes ad quod audiunt illum ribaldum nihil scientes. cum ramen ego plausio scio. **C**ontra quod est canendum de pse. dis. ii sacerdote. ubi dicitur. Quod queritur de predicatione preterea sacerdotem minus peritus excoiceatur. **H**e **S.** xxviii. dist. sedulo. Ror autem quod doctores non debet spernere simplices in predicatione est. Primo quod ut dicitur **L**uis super epistola ad **P**etrum. Ea quod nouimus si scriptura apostoli copiatur. **U**nus plaro legit discipulos suos docuisse in morte sua quod libenterius ingrossos suos audiret quod eorum scripturam legeret. **H**oc quod quod latra vinica facie se offert insipienti. **H**inc sub plibet faciebat ea ostendit audiendi. Tertio quod per hoc dat exemplum aliis audiendi. **U**nus tempore eius sapientissimus. cui volunt audire doctores in templo. **L**u. viii. ad significandum hoc ipsum. Iterum illud **D**omi*n*us super dictum. Populus quem non cognovit serviuuit mibi tecum est et ibi Christus ad iudeos principiter. qui dixerunt Christus. recede a nobis scias via regum tuarum nolum. et sic noluerunt audire. et non gentiles qui non nouterant deum audito proposito predicationis Christi per apostolos statim suscepserunt obediens. **U**nus **A**ccu. viii. Quia indignos vos fecistis proposito vite et repulisti illud. ecce pertinimus ad gemitos. **P**rotestis habens de multis dicere. quod deum et eum predicationem minus audiunt. immo audiunt ostendunt. quod in deo maiora beneficia exhibuit et ostendit. Illi vero quibus minoria ostendit magis audiunt. **U**nus ceterus vi demus quod in predicatione plures sunt populus et seclares quam spumales. et plures subditores quam plani. et plures femine quam viri. et plures pauperes quam diuites. et plures servi quam domini. In signum vero turba sequitur Christum. **I**psa p

Y 4

Sermo LVI

stodirent in memoria si non custodirent in vita. Iste sunt utiles auditores ubi dei qui custodiunt sibi dei et custodiunt illud. Ut studiunt inquit ut illucent ad cognitionem. ut iumentum ad frumentum. et informent ad sapientiam. et reformatum ad decorum. et fruantur ad locunditatem. inquit Bern. super Cant. Ad quam locum dicitur patrie celestis nos educat qui sine fine vivit et regnat. Amen.

Procula Palmari. **Sermo. LVI.**

Once rex tuus ue
nit tibi Matth. xxi. et Zacha. ix.
Iuxta testimonium scripture contra vita Christi usque ad consummationem. primitus sit honor et ignominia et lucrum. leticia paupertatis et tristitia subsequentes. Parebat prius in eius annunciatione. ubi angelus leta nuntiavit marie deo. Ave gratia tecum. et tu postea Simeon nuntiavit sibi tristiciam. quod gladii doloris pertransiret cor eius. Lu. ii. Item in nativitate ubi natus Christus cancellabat. pastores venerantur magi adorauerunt munera obtulerunt. sed cito post Herodes quisuit puerum ad extinguentem eum. Matth. ii. Unde statim leticia Christi et honor a magis exhibetur. Christus est in tristiciis et ignominia fuge herodianae persecutiois. Deinde Christus sepulturam indecisus apellat. ceterum melius est affectus et nichil. ita ut super honorem magistralem subsequatur ignominia. Quod quidem expissus et evanescens hodie expissus est et ostensum. cum post honorem et reverentiam. per cessationem. post exhibitionem honoris et laudis. circa post feria. vi. prima morte turpissima fuit damnatus. Unde hac de causa hodie per letam et honestam processionem legit passio dolorosa. ad significandum quod prosperitas honor et leticia huius mundi finaliter intendit ad perpetuam miseriariam ignominiam et dolorem. Et quod iste honor Christi exhibitur non fuit ex contingenti seu ex adiunctione humana. sed portus ordinatio divina. eo quod liceret Christus exinanire semetipsum formam suam maiorem semper prius equum in gloriam divinitatem. et liceret in formam humana quam pro nobis assumptus voluit in honorem et funditus in maiestate divinitatis merito debuit venerari et adorari. In humana similitudine forma venire ut filius obediens usque ad mortem

crucis. In divina vero venire ut preceptor et destruens ignoriniam crucis. Et tunc ne cu[m] venire ut homo crepitibus et bullis ab hominibus despiceret. voluit deus per te et ad uentus seculo nunciare. Unde Zacharias pro longe aduentu eius ante predicere dixit. Ecce rex tuus tecum. qui in hoc indecos redderet intercessores. cu[m] videret euzre hoiz patrem a filio insidente. et cu[m] nibilominus ut regis suscipient in gloria maiestas dei perfugentes. Hoc quod hodie ecclesia recitans dicit. Ecce rex tuus venit. In quo verbis quartus prepornunt. quod nos ad obviandum occurendum huic regi inducitur. Primo excellente dignitas. quod rex. Ipse enim est rex regum Apocalypsis. Secundo nota naturae prietas. quod tuus caro enim et frater noster est. ut dicit Bernardus. Tertio fortune comoditas. quod venit nobis. Nobis enim datum est Isa. ix. Quarto clementie pietas. quia misericordia super omnia. A De primo sciendi quod licet iste rex appareret debilis. in eum est poterimus. eo quod oia subdita sunt Matth. vi. Data est mihi ois praes i celorum fratres eius. Domini fortis et potens ipse est rex glorie. Habet autem duplex familiam sui exercituum. unam de virtute multum poteritissimam. sicut ordinem angelorum. Job. xxviii. Aliud est numerus milium eius. quod unusquisque postea subuertere manduca. Secundum hoc buanitatem habuit exercitus eius. apostolorum et martyrum. quod ad fidem totum mundum auertit. Et secundum iste rex divisa licet videat pauperrimum. quod in thesauro cuius sunt diuinorum et gloria. ut dicimus. Cum diuinorum nostra divitiae et pauperum. Cum ergo gloria nostra bona rara est fusio. Et tertio iste rex sapientiam habuit. licet videat stultum. quod in eo ois thesauro sapientie et scie abscondit. Ad Lollum. Unctus autem iste rex est spissus in instanti comprehensionis sue. in qua collata sunt ei tria. scilicet ubi imunitas perit. et plenitudo glorie spissus. Sed insignia accepit in passione quam facta est principale super hunc eum. et erat in qua palma triumphauit. sicut dicit apostolus in epistola ad Corinthon. Proprius quod et deo exaltavit illum. Quod Christus tria solebant esse insignia regalis. scilicet purpura. corona et scepter. Christus autem in purpura circundatus est clamide coerulea. per dyademate coronam spinam. et sceptro virginis arundinea. Arma huius regis non sunt carnis sed spissalia. Et Cirulus huius regis est. Jesus nazarenus rex indecorum. In qua pars huius regis declaratur. Nam proprio dicto